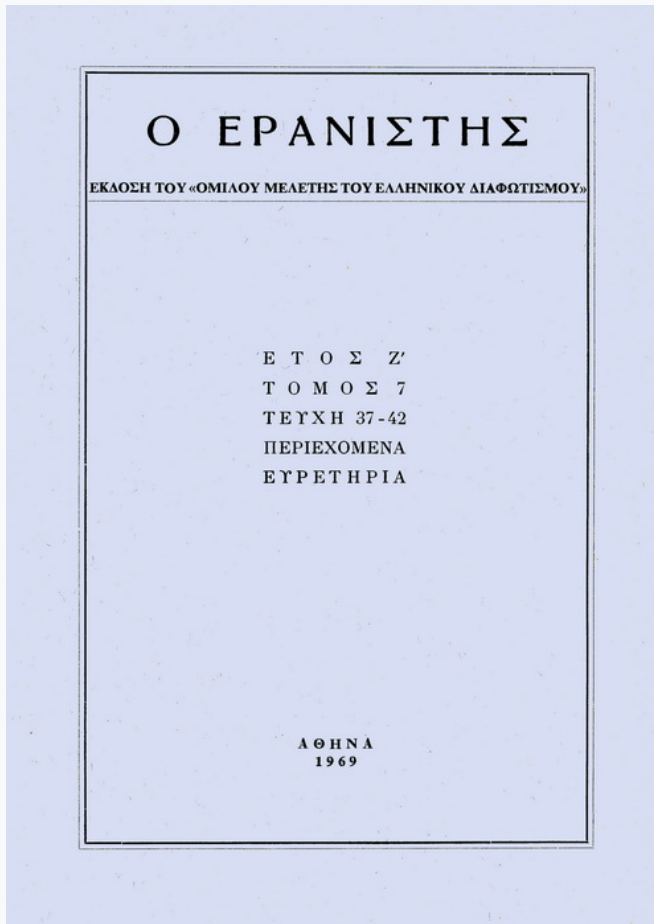

The Gleaner

Vol 7 (1969)

Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Λ. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Λ. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολη 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενον, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιον Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιον Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφον, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερον εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτην παραμονὴν του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνον δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσίν του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρην φορά πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστην στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγον ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸν κείμενον τὴν ἴδια ἐποχὴν πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριον — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπην προσπάθειαν. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμὸς. Ἴσως πάλι ἀργότερον νὰ ἀποκηρύξῃ σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιον «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖον Μαρκιδ. Πούλου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριον τοῦ 1796, στὸ ἴδιον τυπογραφεῖον.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία για τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικὲς γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Λημνῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικὰ*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποὺ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγιον, καὶ πιθανότατα κληρικὸς, ἐκδότης παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφὰς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποὺ εἶχε ὑπόψη του, καθὼς καὶ τὶς γραφὰς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσις τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποὺ καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρος τεράστιο ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸ ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενον τὸ ἴδιο δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανοησία, ἔλλειψη εἰρμῶ καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιο καλύτερον μέλλον. Οὔτε λέξις γιὰ τὸ περίφημον «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποια ἀπὸ Θεοῦ δοθήθεια. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιον, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριον στόχον τὴν Γερμανία καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕφος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιον Ε' γιὰ τὴν ἐπέκτασις τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴ τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποὺ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπη σύνταξις καὶ κοφτερά. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψη του ὁ Σολωμός. Γιατὶ πιστεῶ πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕφος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴ του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐρακικά ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικόν, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκατοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογικὴ) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημον μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἓνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν Ἰουτικοφερμένο ὀρθὸ λόγον, ἔσοι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀπὸ κ α λ ὕ ψ ε ω ς γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητεῖες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενον ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

Ἄλξης Πολίτης

14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγος γιὰ ὁμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸν ἐπέρασε, ὅχι βέβαια μετὰ τὴν

κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἓνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλιν».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτον καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη Ἄννινου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήναι 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

Προφρεσία τοῦ μακαρίου Ἱερομονάχου

τῆς μοναχικῆς πολιτείας τῆς μεγάλου
Βασιλείας γενθεσία ἐν Μεσσήνῃ
τῆς Σικελίας

ἔ τ ε ι

Ἄν πρώτον θεῖα εἴσω τύπος ἐκδοθῶσα
ἐν Ἀγαθοπόλει

ἔ τ ε ι ο ω π ρ ε ῖ ῶ δ ε

39

1388

Ἐπιφρεσία τοῦ μακαρίου
Ἱερομονάχου Ἀγαθάγγελου
γίλου, τῆς μοναχικῆς πολιτείας τῆς μεγάλου
Βασιλείας γενθεσία ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας,
ἐν τῷ τῆς ἀπολυτωτικῆς ἡμῶν 3003

[1879] καὶ ὡς αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀπεκαλιφ-
θῆ, ἦεν μετὰ ταῦτα ἐν Μεσσηνίᾳ
ἐν τῷ 3003 [1555] ἐκδοθῆς φως
παρὰ τοῦ ἀεισημῶντι πατρὸς
ἡ Ἱερομονάχου τῆς τῆς ἁγίας
Βασιλείας τάξεως Ἰακώ-
βου τοῦ πάλαιτου, ἱε-
ρουργῶσα ἐν τῇ
γαλιτικῇ βασιλείᾳ
ἐν τῇ πόλει τῆς
ἁγίας Ἐφῆσον.

Εγὼ ὁ ἀδελφὸς Ἱερώνυμος Ἀγαθάγγελος
ἀσαστιλὸς, ἡ ἀδελφὸς ὄλλος τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ
εργεσία μετ' ἑγὼ γινώσκω εἶπω, ὅτι ὁ εὐ-
λογημένος Θεὸς ἐν τῷ τῆς ἀπο-
λυτωτικῆς ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἀπεκαλιφῆ
μοι, καὶ ὡς ἀκαλιφῆ, τὸ ὅπου μετὰ πίστις, τα-
πεινότητις ἐγγράφως ἐσημείωσα. ὡς διαμῆ-
νη ἐν μνήμῃ τοῦ μεταγενεσθέντος τῶν μελῶν τῶν
αἰώνων, ἡ ἀδελφὸς τῆς μεγάλης ἔργῃ τῆς παιστο-
δοξίας Θεοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ τῶν ἐλπίδων τῆς ζωῆς
ἐκκληρονομήσῃ, εἰν τῷ τῆς ὀ μέγας Θεοῦ ἀπο-
καλιφῆ, ἡ φανεροῦ τοῦ ἀδελφῶτος τὰ πλέον
ἀπέμειψα τῶν μελῶν τῶν, τῶν ὅπου ἐν αὐτῶν
ῆ μόνον φιλαττεται ἔγχεμα, ἡ μεταδίδωται
ἐν τῷ ὅπου αὐτὸς βλάσεται, ἡ τὸς ζῶσιν ἐν τῇ
ἐργεσίᾳ αὐτῆ, ἡ τὸς ἐξ αὐτῆ εὐλογημένος.

Ο ὄλλος τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ ἀλαθῆς τῆς
ἡ αὐτῆος τῆ ἀνδρωπῆν γενεῆ, ἐγὼ ὁ Ἱερώνυμος
Ἀγαθάγγελος ὁμολογητὴς ἱερομονά-
χος τῆς τῆς μεγάλου Βασιλείας τάξεως, γεννη-
μένος ἐν Ρωμῆ τῆς ῥοδόνησι, ἐν τῷ 3003 τῆς
ἐλπίδος, ἡ ν.α. τῆς ἐν Κομοβίᾳ ἱερῆς Δελας
τάξεως τῆς μεγάλου Βασιλείου, μοναχικῆς πο-
λιτείας μου, ἐν ἡμέρᾳ ἀπεκαλιφῆ τῆς μαρτίης μου,
ἐπονομαζομένη τῆς ἁγίας Ἐφῆσον τῆς
ἐκδοθῆς ἐν τῇ τῆς περὶ ἀκαλιφῆ, ἐν ἐστὶ μὲν
ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας, εὐρισκομένη πολλοὺς
παρειαχθῆς ἀπὸ πολλῶν, καὶ διαφόρων
πυκνῶν ὁμοτιῶν, τέλος καί τινος ἐν αὐτῇ
τῆς ἁγίας Βασιλείας ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτῆν ἱε-
νοῦσα μίαν τρομερῶς φωνῆ, ἐρχομένη ἐν
ἡμέρᾳ τῆς ἀπεκαλιφῆ, ἐξερχομένη δὲ ἀπὸ Λο-
περῆ, καὶ φωνῆς ἑλπίδος τῆς ἁγίας
ἐργεσίας ἐν ταύτῃ τῆς τρομερῆς φωνῆς, ἡ τῆς
μου ὄλλος ἐκκληρονομήσῃ, ἐκαταλαβῆ τῶν ταυτῶν μου.

Α ε

4
 ἄδωσαν, ἢ πῶσα ἐπακούει τις σκώκος τοῦ
 εἰσαρμμένου, ἢ κοίτης οὐτὶς ἴφθασε τὸ
 φοβερόν τελευταίου ἐστίν τὴν ἐξ
 ἴψης βοῶσαν ἀελθὼν ὅμως πάλιν τῆς ἡμα-
 τῶν. ἢ ἰδουκαϊστικὴ ἔκδοσις γλυκυτέρας
 Φωνῆς, ἥτις ἔλαγι μοι καθάρως τὰ τοιαῦτα.
 Γερωσύμη Ἀγαθαγγελέ! μὴ φοβῆ, ἀλλ' ἐξελ-
 θε τὴ ταμίου, ἢ ἕταγε εἰς τὸν παρῶν-
 λασιον ἥκον, καὶ ὅτι ἀν σοι ἀποκαλυφθῆ,
 γράψον αὐτό ἐπὶ πλάκας, ἢ πάντα καταλε-
 γῶς ἔγγραφοι, καὶ μὴ ἕσῃσιν ἰδεῖσθαι
 τῆς μὴ ἔξαλειφθῆ τὸ ὄνομα σου ἐν τῆς βιβλοῦ
 τῆς αἰωνῆς ζωῆς. ἔξῃδον ἐξ ὅθεν ἀπὸ τῆς κελ-
 ῖα μου, ἰσχυρίζομαι τὸ ἐπιτάγμα, ἀπλῆθει
 εἰς τὸ περιβόλιον κατὰ τὴν προσαγγί, ἢ ἐν τῇ
 ἅμα ὡς ἔδον ἐπὶ ἔαπτον ἀπὸ τὸν ἕκταν ἠε-
 ρατικοί, ἢ οὐαῖται πῦρος, ἢ ἐσαζαν ἀνθρώπων
 ἕκτον κατὰ γῆς, ἢ ἐκρυβον τὸ πρῶ-
 σκεπτόμενον. διότι ὁ φοβῆ, ἢ τῆμος τοσοῦτον
 πατέλαβε τὰς ζωτικὰς δυνάμεις μὴ, τοσόν τε
 ἰδουκαϊστικὴ εἰς ἡμῶν ἐλθεῖν ἐπὶ πλῆσον, ἢ ἐν
 ἰδουκαϊστικῶ, ἥως ἐστὶ πάλιν ἐξ ἄλλης τετρακοστικῆς
 ἡμῶς Φωνῆς ἔγγων τὸν ἡμῶν μὴ ἰδουκαϊστικῶ

ἦτον, ἥτις ἔλεγε μοι ἕτως. οὐτὶς ἀνθρώπινη γῆρ-
 ὀθη, ἢ βλεψοὶ κατὰ
 καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπο-
 κалуφθῆ γραφῶν πῶς, ὡς ἰδουκαϊστικῶν τῶν με-
 τὰ ταῦτα πῶς. ἐγείθῃ οὐδος, ἢ ἀναβλή-
 τας κατὰ ἴδω ἅτων μορφῶν ἰδῶ
 Ζηλωτικῶ, ἢ ἡμῶν ἡμῶν ἐπιαν-
 εμοφορῶτων γῶτων, ἢ ἀπὸ τῆς μεγαλο-
 περεῖ. Ζηλωτικῶ ἕξῃσιν φοβῆ, ἢ σίβας. καὶ
 ἔκατοι ἐν τῇ χειρὶ ἀπλωμένη Περγαμῶν ἐν
 ὀρηματὸς Περσῶτα, ἢ ἕξῃσιν ἡ γα-
 φρατικῆ γηγραμμένη εἰς κατανοήσον τῶν ἀνερω-
 πων, ἢ ὡς παρακλησίασα ἐγῶ πρὸς τὸν
 καὶ ἱλθῶν τὰ γῶνάτου κατὰ γῆς τῷ
 ἀναγνώσει: τότε ὁ πῶραϊς ἴφθμοι, οὐτὶς
 ἀνθρώπων ἀνάμει, καὶ ἕταγε πῶρον εἰς τὴν
 δάλασαν, ἔκλυσε τὸ σῆμα σου, ἔκειτα κρῖ-
 φον, ἢ ἀνίγνῃ, ὅτι ὅπως οὐ ἔφραττετο ἢ
 ἀνάγνῃσιν ταύτης τῆς δέλτης, ἀλλὰ πῶρα πῶρον
 τὸν καὶ πλῆσιν, ἢ κατὰ κερῶν. ὅπως μὴ
 ἱεληθῆ ἀπὸ οὐ ἢ ἰδουκαϊστικῶ.
 Ἀπλῆθον, ἢ ἔκλυσε τὸ σῆμα σου εἰς τὴν

6
 δάλασαν, καὶ εἰδῆς ἐρεψῆ εἰς τὸν δάλασα,
 ὅπως ἀπλωσε τὴν Περγαμῶν κατὰ γῆς, καὶ
 ἀπὶ μοι, ἀνάγνῃ, ἀνάγνῃ γῶν οὐτὶς ἀνθρώ-
 πων τὴν κατὰ τῆς ἀμαρτίας τῶ δάλα τῆς Χερσῶ
 εὐ ἔξαγοραθῆτος πολιτικῶ ἀπὸ τῶ οὐτὶς τοῦ
 Θεῷ, δάλα πῶρον, ἢ οὐτὶς ἀνεβῶς, ὅτι ἢ
 ἀμαρτία ἐνὸς τοῦτου δάλα ἀγγέλιμος, βοῶ ἰνω-
 πων εὐ δῶρον τῶ Θεῷ, ἢ ἕκα βλάζεται ὁ
 Θεῷ αὐτῶν κολάσαι. ἀνάγνῃ τὴν γηγραμμέ-
 νη βιβλον, ἢ ἡμεῖσιν τὰ ἀκόλυθα λόγια.
 Κριτικῶ ἀρχισ, ἢ Κριτικῶ ἀπολίσαι
 τὸ βιβλικῶ τῆς ἀπῶν τῆς βιβλικῶ ἢ ἀν-
 θῶπου, ἀξίωμα ἀπὸ τῶ οὐτὶς Κριτικῶ ἕως
 τὸ βιβλικῶ ἀξίωμα τῶ ὁμοίον ὀνοματῶ, ἢ
 συγκαταστήσει τῶν ἐν Θεῷ, ἔφ ἢ μῆλα συμ-
 βῶναι ἰπλοῦ, τὸ ὅσοι ὁ Θεῷ ἀποφῶσῃ, ἢ
 ἢ ἔξῃσιν δῆλα βεβῆ ἀμαρτία ἕκα: πλη-
 ρῶσεται δὲ κατὰ τὴν ἐπὶ ἀρῆν ἱερωτάδα τῶ
 κερῶν τῶ δειτέ, ἢ τῶ γῶν. ἔφ ἢ ἕκα
 ἱερωτάται τὸ ἰερωτάται βασιλικῶ εἰς χῆρας
 τῶν ἱερωτάται, ἴσονται δὲ αἰ οὐτὶς ἀποφῶ-
 σῶνται, οὐτὶς ἐπὶ Νεοῦ μμμμμμμμ, ἢ οὐτὶς
 καταβῶνται, ἕως τῆς ὑπόδος ἱερωτάται

7
 ἀποφῶσῶν, ἰπλοῦ δῆλα ὁ Θεῷ, ἕως γῶ-
 νησῆ ὁ δῶν τὴν διαποσῶντῆ ἢ αἰδῶντῆ τῶ
 βῆρας τῆς παντοκράτου αὐτῶ χῆρας, καὶ με-
 τανοῖση, ἢ ἀναρῶν πρὸς αὐτῶ, καὶ ἰδῶν
 ἢ ὅπως μετὰ ταῦτα, ἢ ἐκπρόσδετος γῶνται.
 Ἀλλ' ὅμως οὐτὶς ἀνθρώπων μὴ φοβῆ, ἰσχυρι-
 ζῶσεται νόδον εἰς τὴν χῆρῆν, ἢ ἔκα μῆδον
 τῆς προτέρας ἰσχυρότερος, ἢ ἕν' αὐτῶ τὸ εὐ-
 κῶσιν πῶρον, το ὅσοι μῆλα τὸ διαφῶσῆ,
 μῆλα ὁ Θεῷ τὰ ὑποτάξι ἐν κερῶν τῶν κερῶ
 ὅπως γῶν, ἢ τῶν προτέρας κερῶν, καὶ
 καθῶτις εἰσῆπτο ὁ ἱερωτάταις ἕως ἰσχυ-
 ρῶν τῶ Νεβροχοδοκῶν, ἕως ἔκῃ ὁ
 ἕως ἕως ἰσχυροτάταις τῆς ἀπῶν Ἁγα-
 ρῶν ἕως τῶ ἀποφῶσῆ, καὶ διαμῶν
 ἀρχῆσιν τῶ τῶν ζῶν ἕως τῶν κερῶν ἐλα-
 λῶν σχεδὸν ἰκονοτάταις, ἀνάγνῃσιν τὴν με-
 γῶν τῶν ἀπῶν, ἕως ἕως ἀπῶν
 ἕως ἀπὸ τῶ πῶν τῆς κερῶν μὴ ἕως κα-
 τὰ γῆς, καὶ μετὰ μεγάλα ἰσχυροτάταις ἕως
 τῶν κερῶν ἕως τῶν κερῶν

Εἶτα ἐξήρησας ἀπὸ τιν Φωνῆ ἑνὸς αἰδου-
 σιματώτη γραλαῖα, ἢ ἀναβλήσας ἄδον ἐνα-
 γέροτα μακρολευκόνεσσα, ἰλιπορόσωπον, ὡς
 ἀκτιβολόντα. ἔτος ἤϊατο τὴ δεξιὰ μὲ ὤμου,
 ἢ εἰπεμο ἑμῆνος. ἔγχε υἱὸ ἀνδρῶπι, καὶ
 βλεῖον πρὸς ἢ ὀτι ἢ ἀνδρῶπι, γραψον
 αὐτὸ εἰς ἀταμίσην τῶν Μεταγενετέρων ἐν τῶν
 πικῶν τῆ ἰγῶ γυρέθην ἢ ἔπεσον
 ἐμπροσθεν τῆ σεβασμῆ ἑκείνη γέροντος, ὡς
 λαβῶν με τῆ χειρὸς, ἔστρεψε με πρὸς
 ἢ παραπίνα ἐλαλειμο ἦτος.

Αγαθαγγελε, ὄλεε τῆ Θεῖ, οὐζεύον
 ταυτην τῆν ὄρασι με ἑκείνας τῶν
 ἀνάηφον τὸ πνεύμα σου, σκόπησον τὸ ὄραμα
 τῆ ἰστορίας καὶ ἔνοησον, ὅτε
 ἐκεῖ λείπει εἰς τὸ ἀνακληρωμα τῆ ὄφθαλμοῦ
 ἐν τῷ ἰδῶ καὶ συμβῆσαι. ἔπειτα συναερωτον
 ἑαυτὸ τῆ ὄρασις τῆ υἱὸ τῆ ἰστορίας ἢ πα-
 ραβαλε τῆ ἀποκάλυψιν μεθ' ὧν ἑαυτὸν ἔ-
 ἰδον καὶ ἔπον, καὶ ἔγραψαν πρὸς τὸν ἑβραϊκῶν
 λαῶν, ἢ γράψον αὐτὸ αὐτὸ ὡσαύτως, πρὸς τῆ
 ὄρασι τῶν χερσῶν με τῶν ὄρασι τῶν ὄ-
 ρασι.

ἔπειτα αὐτὴ αἵματι ἐξηγήσαν, καθὼς ἡ διατα-
 χῆς σοὶ Φανεροῖ ἢ διδάσκουσιν, ἵνα μὴ ὑπερ τῆ
 μέλλοτος ἀμφιβάλῃς. ἀνεβλεψα τὸ λοιπὸν
 πρὸς ἢ ἐν τῷ αἵμα ἴδον ἐν τῶν κυμάτων
 τῆς θαλάσσης, ἢ ἐξήρχετο μέγας τις τερατώ-
 δης, λευκὸς ἢ αἰπίεργος αὐτῆ χρω-
 ματισμῶν πολλοῦ χρωμασῶν ὡς πεποικιλμένοι
 κηλῶν, ὡς εἶχον ὄματα πυροφόρα, ἢ ἐν τῆ
 μετώπῃ αὐτῆ ἐξήρχοντο δύο ὄρα κίερατα, ὡς
 κἀκεῖ πετυρωμένα, ἢ μεταξὺ τῶν δύο κίερα-
 τῶν ἐν εἰς ἀσπρ ἐπὶ τῶ μετώπῃ τῶν δια-
 ὄραζον ἢ εἰδεινῶν τῆν ὄρασι τῆ ἀνδρῶπι.

Ἐκατεῖ οὐ ἐν τῶ ἴσχυρι ἐὰν ἴσχυρι
 ταῖσιν περυσμῶν ἦτοι ἐν χερσῶν προβατινῶν,
 μακρῶν πηχῶν ἑνῶν, ἢ πλατῶ πηχῶν ἑπτά, ἢ
 ἢ γυγραμμῶν λατινῶν χαρακτῆρι μετὰ ἀν-
 δρῶπι αἵματι ἢ Μερβῆνα μετρηεῖται τὰ
 λόγια, ἀπὸς ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν τῶ ὄρα αὐ-
 τῷ Αγαθαγγεῖλῳ, ὡς ἰσχυρισμῶν αὐτὰ κα-
 τὰ τὰ ὄρα ἐπὶ τῆ ἀποκάλυψιν.

ἔπειτα ὑπὸ τῆς ποδῶ τῶ Κωνσταντῶν

τὸ
 ὡς βασιλικὰ ὄρατα ἢ μεγάλα, ἢ ἰλαμποι
 καὶ τῶν πολλῶν πολυτίμων λιθῶν, ἢ εἶχε κα-
 τὰ τῆν ἰστορίαν τυκόμενον ἐν χοιρῶν ἀπὸ τῆ λα-
 τινικῆ ἀλφασθῆτι, μελανῶ τῶ χρωματι ἢ ἰδῶ
 ἄδον, ὅτι ἐν τῆ Περγαμῶν κρενδισίαζεν ἠγῶν
 ἐπρόδεται, καὶ ἄδον τὸ γυγραμμῶν ὡσὺς
 τεχόσεται ἐν κἀν εἰς υἱὸς ἀνδρῶπι, ἢ ἰδῶ
 Μοιχαῶν μετὰ καυῆς βίβλου ἢ καλλῶμου
 σινοδουμένους παραγένετο. ἢ ὁ σατανῆς ἠγε-
 μῶν ὑπερσπίζεται τῶν ἐπιχειρημάτων ἑαυτοῦ,
 καὶ ἰδῶ ὁ ἰμπεράτωρ ἐν ἰτολίκα αὐτὸν κατα-
 ὄβαλεν, ἢ ἰδῶ ὁ ἰνιχῆς Μοιχαῶς συνδοματῶν
 ἐξ ἀπείρου λαῶν, ἢ κατακαῖσιν τῆν ἰστορίαν
 πολλῶν, συνδῶται θεομῆς, ἢ ὄγμματα, ἢ ὁ ἰμ-
 περάτωρ ἐν ἰδῶτο αὐτὰ ἀντιπῆαι. ὄψα) τῆν
 διαφθορῶν ὁ Μοιχαῶς ἀδουατῶν ὄφελῆσαι, ἢ
 ἰδῶ ἄδον τῶν ἰμπεράτωρ ἀνοδῶσῶντα τῆν πο-
 ρφῆαν ἢ τὸ δῶδῆμα ἢ ἰδῶ αὐτὸς διαμερίζον
 τὰ δύο βασιλικῶν ἰστορίας, μετῆλθεν αὐ-
 τῶν τῶν κορων εἰς κατ ἰδῶν διαγωγῶν, ἢ ἰδῶ
 ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀπόχως τῆ ἰσπανικῆ διαδῆματος
 κίεριντο, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτῶ ἀπέ-
 ἔρα ἰεραμῶν Κίεριν εἰς τῆν Γερμανίαν. ἰστο-
 ρίας.

ἢ ἰδῶ ἢ εἰς τῆν Διλιον, ἢ ἰδῶν ἦτος. ἰδῶ
 ἀνδρῶπι, ἐπὶ δύο ἰστορίας τελευθῆσεται ἢ
 γινῶσι τῆ κρηταιωτατῆ τῆν οἰκί. εἶτα ἐν Γερ-
 μανίῃ σχεδὸν μετ' ὄλιγον ὕκερον διασπῆται, τε-
 λος πάντων τελευτῆται, ἢ διὰ δύο ἰστορίας, ἢ
 εἰς τῆν διαδοχῆ τῆς ἀνεμαῆς Μεγαλιότητος.
 ἔπειτα κρηταιῶν εἰσελευσονται.

Ἐγὼ θεωρήσας τὰς κρηταικῶν ἐκείνας ἀ-
 πειλῶς ἐν τῆ Διλιον, ἰδῶσῶσι κρηταικῶν! ἀλλ'
 εἰς ματῶν ἰδῶσῶσι, ἢ ἰδῶ εἰς τῆν ἰστορίαν γυγ-
 ὄρασι με εἰπεμο ἰδῶ, ἰδῶ υἱὸ ἀνδρῶπι, ἦτος ὁ
 ἐξ ἑλαίας βλασάνων ἀλάδος, ἦτος ταχῶν ἐξ-
 ἠρῶσῶσῶται. ἢ μὴ ἀπλοῦς, ἢ ἰδῶ ἄδον ὅτι ἐξη-
 ρῶσῶ, ἢ ἰδῶσῶ εἰς πῆρ, ἢ ἑκείνη τῆ πρώτη
 Διαδῆματος ἢ ἐν (1), ἑκείνη δὲ τῆ δευτέρου
 ἢ ἐν (2), ἢ ἑκείνη τῆ τρίτη ἐν (3), ἄδον
 ἑκείνα τῆ Διαδῆματα παρῶμοια, ὡς καπο-
 ἰοτερα, ἢ ἢ ποσῶν πολυτιμῶν, ἢ ὡσαύτως ἐφ'
 ἐπὶ ἑκῶν αὐτῶν ἦσαν τῆν ἰστορίαν μελανῶ, ἐν
 ἢ σ, ἐν β, ἢ ἐν η, ἢ περὶ αὐτὰ ἦσαν κατὰ γῆς
 κρηταικῶν εἰρημῶν περὶ τῶν κρηταικῶν σχεδῶν
 ἀνδρῶπι. ἔπειτα ἐν αὐτῶ ἄδον ἑστὰ σφραγῶν

12

ἄλλος σωματολογαμα. πάντα ἐν μεγά-
 λων ἢ μετῶν Μαργαρίτων συνδεμένα. ἢ ἰδὴ
 ὁ σαρβασμος ἰκίθος λευκογόνους ἔλεγέ μοι ὅ-
 τως υἱὸς ἀνθρώπου! τὰ διαγράμματα ταῦτα ἄκτις
 οὐ βλεπας ὑπὸ τοῦ ποδάς τῆ Κ κ κ κ, εἰσι μὲν
 τὰ ἐν τῶν τριῶν ἰσχυρῶν Διαποικίῶν ἢ τῆς
 μίσητ. τὰ τελεῖσσι τῶν ματα εἶσαι εἰσι
 οὐκ εἶσαι. αἴτινες εἰς τὴν Εκκλησίαν τῆς
 οὐσ αποκατήσονται ἐν Γεμαρῶν ἢ τὰ ἐπὶ τῶν
 Φωκ. αἱ ἐπὶ τῶν Βελῶν Ἐκκλησίαι, αἱ ὅ-
 ποια διατρέψου τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς κατεχόμενης
 αὐτῶν δυνασίας. ἢ τῆτο ὅπως σὺ ὄρας γεγραμ-
 μένους, πρὸς τὴν ἐπιτελευτήσαντων ἢ ἕξου-
 σίας ἐτος συμβήσεται. ἢ ταῦτα ἦσαν ἐν βί-
 βλας.

Α' Φ' ἢ ἐξήλθει ὁ Κόσμος εἰς τὴν γῆν, ἰδὴ
 ἠκολούθησε κατὸς μέγας ἐξερχομῶς τῆς Θα-
 λασπας, ὅπως ἐποικήσῃ ὅλον τὸν ἠμῆριον αἰ-
 ὄμα. ἀλλ' ἀλλῶν μετὰ ταῦτα, ἔδου ἀπὸ τῶν
 αἰμάτων τῆς θαλάσσης καὶ ἐξήρχαστο ἐπὶ τὴν
 γῆν διὰ τὸ φθαλῆν ἀνθρώπων μαρτυρῶν ἐν σαρ-
 ματι διὰ τῆς αἰτίας. οἱ ὅταν προσεπίστανται εἰς τὴν

13

γῆν ἐν τρίτῳ, ἀγνοοῦσι ὅτι οὐκ ἔστι Κ
 αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἔπειτα παρελησάσων τῆ Κ
 ἢ ὁ μὲν αὖ ἐκράτα ἐν τῇ χερσὶ μίαν μεγάλην
 βίβλον, ἢ εἶσαι κάλαμον, ὁ δὲ ἄλλος ἐκράτα
 μίαν εἰκόνα γλυπτῆν. ὥστε ἀγάλμα, ἢ μίαν
 κοπτερῶν ἀξίον, μὴδ' ἢ ἵσσοτε τὰς ποδάς τῶν
 ἀγάλματος, συστρίβων αὐτὸ, πικλιῶν λεπτο-
 μερῶς. ἢ ἰδὴ ἦκουσ Φωνῆς πολυκενῶς ἐξερχο-
 μῶς ἐκ τῆ ἀγάλματος, ἢ λαλοῦσας πρὸς τὸν
 ἀκούοντα αὐτὸ ἱερὰ ὄρος. αἱ τοῦ ὄρος πο-
 δάσας οἱ μεταχρησάσων τὸν ἀκούον ἰδὸν
 λατρείας. ἔτις πρὸς εἶσαι αἰτίων κατεμῆται
 ἐπὶ τῆ Παρθενῶν καὶ Θεοστομῶν. προσλη-
 σίας εἰς τὸν Κόσμον, ἢ ἄλλος κατὰ γῆν τὰ
 γόνος μου. ἔτις ἀναγῶναι τὴν γραφίον τὴν
 αἰτίας, ἢ ἔτις οὐ ἐλεγῶν ἔτος υἱὸς ἀνθρώ-
 πῶν ἀναγῶναι καὶ ἀκρίβως, ἢ γραφίον
 ταῦτα πάντα κενῶς πρὸς πᾶσαν τῆς Δι-
 ακτίως Χριστιανοσύνης. ἀλλ' ἀλλ' ἡσ! οὐκ εἶσαι
 ἔτος γεγραμμένους, ἢ αἱ εἰσαι οὐκ εἶσαι ὕπε-
 ρβότας, ἢ ἐπιτελευτήσαντων, ἢ τὴν ἐπιτελευτήσαντων
 ἐπιτελευτήσαντων, κλειδίον ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τῆ μακαρίων ἐπὶ, ἢ ἀποκατήσονται.

14

πάντων, ὀφείλουσι, ἐγγύσων τὰ νύφῃ τῶ Αβδ-
 ἔτος. αἱ τοῦ ἐπὶ ἰσχυρῶς, διαπραγματῆς, ἢ
 κατατεταραγμένη, ἐπὶ διακρίση καδὺς αὐτῆ
 ἢ εἰκόν, ἢ οὐ ἐπιταῦθα δευτέρι. ἀσφαζονται
 οὐ τὰ μεγαλοσημασία ἰσχυρῶν, ἐπὶ ἢ ἐπὶ
 τὰ λαπᾶ, ἀπὸς ὁ Κόσμος καταπατοῦ, ἢ δια-
 κριθὶ χίρα καταφρασημένη, ὡς τοῦτος, ἢ ὡς
 πόνη. ἢ ὡς ἀποκῆ ὄρους τῆ Σατανα Μορχαλῆς.
 ἀναγῶναι, ἀναγῶναι, ἄλλα τῶ Θεῷ, καὶ ση-
 μελοσὸν τὸ ἀπαν πᾶν καλῶς εἰς μέλλουσαν κα-
 ταφῶν. οἱ ἰσχυροὶ μὲν ἀπαρησονται ἴσως, ἀλλ' οἱ
 Φίλοι μὲ ἢ κροί Ἡρώς τῶ Δεσποτῆ καταχρησ-
 σονται μετὰ ταῦτα, ἢ ὀφείδονται ἐπὶ αἰτίων
 τὰ ἰσχυ τῆς βλασφημίας σου. ἢ γὰρ κατὰ
 πλῆθος ἐπιπέσονται ἐπὶ σὲ, τὰ μετὰ σου ἀγῶν-
 ματα, τὰ βιβλιῶντα μὲ. ἰσχυροὶ δὲσονται, ἢ
 ἐπὶ τῶ παρῶτος κάλαμος αἱ ἰσχυρῶν ἀνομίαι
 οὐ σπρηνῶσονται ἐν τῇ κνήῃ ταύτῃ βίβλου.
 ἐν βλεπῶν ἰσχυρῶν ἐπὶ τῆ ἐπιτελευτήσαντων
 ἐπὶ τῆς ἐπιτελευτήσαντων, ἢ ἀποκατήσονται
 ἐπὶ τῆς ἐπιτελευτήσαντων, ἢ ἀποκατήσονται
 ἐπὶ τῆς ἐπιτελευτήσαντων, ἢ ἀποκατήσονται
 ἐπὶ τῆς ἐπιτελευτήσαντων, ἢ ἀποκατήσονται

15

βλασφημίας σου. ἀπὸ ἢ καλῶς αἰδῶσαι. καὶ
 γινώσκεις, ἐπὶ ἐγὼ εἶμι τὸ α, ἢ τὸ ἐν ἐπὶ
 οἱ ταύτας ἰσχυρῶν, ἢ ἰσχυρῶν τὰς
 ἰσχυρῶν μα λατρείας.

Ἄλλα τῶ Θεῷ, πρὸς τὴν τρίτην ἡμερῶν
 ἐπὶ ἡμερῶν ἡμερῶν ἀποκατήσονται ἢ προφη-
 ταῖς, ἐν τῶ ἰσχυρῶν, ἢ ἐν ἀνομιῶντας μίας
 ἰσχυρῶν. ἐπὶ ἢ ἡμερῶν αὐτῆ ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶ
 αἰτίων, καὶ ἀνομιῶντας αὐτῶν μεγάλας ἐπὶ
 ἔξου ἔργων, καὶ ἔσαι εἰς γινώσκεις ἐν τῶ αἰ-
 τῶν ζῶν. ἰσχυρῶν ἐν τῶ ἔργων, ἔργων, Κόσμου
 Σαβαλδ. Οὐκ εἰσαι βλασφημίας ἰσχυρῶν, ἐπὶ τῶ
 τῶ τῶν αἰτίων ἐπὶ ἀποκατήσονται. ἔσαι ἔσαι
 ἢ ἔσαι ἀπὸ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Γερμανία Γερμανία Γερμανία ἰσχυρῶν
 ἐπὶ βλεπῶν ἰσχυρῶν, ἢ ἀπὸ ἰσχυρῶν, ἢ
 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. ἐπὶ τῶ αἰτίων ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν ἐπὶ Γερμανίας μακαρίων, ἢ ἀποκατήσονται
 ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν, ἢ ἀποκατήσονται

16
 ραμιν. ἢ ἱκανοποιήσει. ἢ νομοθεσὶς σαυτῆρ
 ἢ ἡλικία εἶναι. ἢ ἠφροσύνη. ἀλλ' ἔγω βλέ
 πως ἐξπατριμένη. ἢ μετρί σοι τὸ αὐτὸ ἀνε
 περβολῆ. τῶ ἀπλῶς ὅτι μετρί ἀνε ἱερωσί
 ιας. καὶ οὗτοι οἱ Ἰδαῖοι. οἱ Σαρατωσαντες τοῦ
 αἰῶν τῆ Θεῶ ἐν πόλει Δαβιδ. ἢ εἰς μὲν ὡς
 ἔχει ἢ ἀληθῆ. αὐτοὶ οἶδα. ὅτι ἐστὶν ἰσχυρὰ
 διὰ μέση τοῦτα συμβάντος. ἐστὶν μὲν δεδομι
 μασιεῖ ἀπο τῶν νοσηφασῶν αἰρέσεων. ἀλλ'
 βλασφημιαν δὲ τῆ ἀποκαίας. ὡς με
 ταγενετέρας σε ἴσῃ. εἶσαι εὐτυχιστος. ἢ τῶν
 προγενετέρων σου μάλλον εὐφρούτερος. ἰκανῶ
 ἢ ἰκανῶ τῆ ἀπλοτήσιν. ἀγαπᾶς τὸν οἶ
 κον. ἢ ἢ πικρὸν. ἢ ἢ τῆ εὐαγγελίᾳ φανε
 ροῦ ἀπαληθοῦ τῶν τῶν τελευτῶν διατάξιν. ἀλλ'
 ὦ Θεὶ! (τὸ τέλος ἀναεῖ ὅλη τῆ καλῆν ἀρ
 χὴν) βλέπω τῆ ἀποκαίας ἐπὶ ἐπὶ οἱ εὐφρο
 ρομένη. ἢ ἀρταξῆσαν τῆ Ρίξαν. ἐν ῥῆλον
 σι ἐλαττωδαί. τῆς Φίλιππος ἀπλοτηρῶδαί.
 ἰπποσύνας τοσούτας νοσηφασῆ αἰρέσεις. ὅσα
 εἶσι τῶν πτεροῦν χρώματα τῆ λευκῆ Κίχου.
 εἶσαι ἐπὶ σοὶ εἶσι πλέον καὶ οὗτοι ὄφρα τὸ μα
 γικολόγος τῆ Δεῖα Δεῖα. τὸ σφραγιτός ἰσχυ
 ροῦ.

17
 τῆς ἀπολυτέσεως ἡμῶν. βλέπω ἀποδομίας
 τῆς ἰσχύος. χαλαρούσαν τῆν πῆσιν ἐξοδομίας
 τῆς τῆς Δυσίας. ἢ τὰ ἴσῃ ἰσχυρῶ ἰσχυρῶ
 μεταγενετέρας σε διεραμμένους. ἢ ἰσχυρῶ ἀπο
 δολομένους ἢ ἀγαλλώτους. πλοῖσιν ἀνε πη
 δαλί. καὶ ἀνε κυβερνήτη. ἢ βασιλεία σου
 χωρὶς βάσεως. δεπὸν τὸ πῶμα. λιπαρὰ ἢ τυ
 χῆ. ὦ Θεὶ Δαυίδας! ὅμως νῆ ἀνδρῶν. ὁ
 Θεὸς ἰσχυροῦ τῶν αἰρετιῶν. ἢ τῆς κατ
 στερίας αὐτῶν συνηγορεῖ. ἰκαδὶ ἐξ αὐτῆς μὲν
 τῆς αἰρετιῆς Γερμανίας. ἢ δι' αὐτῆς δὲ ἀνε
 φωθῆται τῆ ἀπλοτήσιν. μετὰ ταῦτα. καὶ ἢ ἢ
 φειδῆς λατρεία τῆς ἠφροσύνης. αὐτῆ
 μάλλον τῶν ἄλλων φύλαξ ἰκαδῆσαι ἐαδερῶτα
 τῆ ἀποστολίᾳ ἀπλοτήσιν. αὐτῶ οἱ εἶσι. καὶ
 εἶσαι οἱ εἶσαι ἀμῆν. ἐν τῆ Ἄπλοτῆ. εἶσαι ἢ εὐτυ
 χῆ σου. τὸ ἀπλοτῆ δ' ἴσῃ ἐν αὐτῆ ἀνα
 λαμψῆ. αὐτῶ αὐτῶ αὐτῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἦ κινδύος πόλις! πάντας ἰσχυρῶ ἐν
 ῥῆλον αἰματι. οἱ βασιλεῖς σε ἰσχυροῦ.

18
 διὰ τῆ δικαιοῦ μαρτυροῦ. ἢ οἱ πῆσιν
 τῆ Χρῆσῆ ὡς δῆματα ἐν μαλιῶ ἀγγελῶν ἰ
 σχυροῦ. πῆ εἶσι νῆ ἢ ἰσχυρῶ σου; πῆ ὁ ῥῆλος
 σε; πάντως. πάντως βλέπω σε ἰσχυρῶσαι. ἀλλ'
 ἢ ἀντικείμενα κατέσει σε τῆ ἀποκαίας. ἢ ἢ
 ἢ ὑπάρχεις παρόμοιος ἢ ἰσχυρῶς. ἢ διὰ τῆ
 κατὰ τῆς ἀληθείας ἰβλασφῆς. ὁ Θεὸς σὲ
 ἐγκατέλειπεν. ὁ Θεὸς σὲ ἀπόρῆνει. ἢ ὁ διά
 βολος σὲ κινεῖ. αὐτὸς ἐστὶν ὑπερφανος καὶ
 ψεύσης. σὺ ἴσῃς ἀλμα ἰσχυρῶ. θυγάτηρ αὐ
 τῆ. ἢ πολῆς διὰ τῆ ὡ ἀσέλγῆς ἐστὶ. ἢ κα
 ταπεπορευμένη. ἢ ἰδὲν. ἢ Ἀνατολῆ ταπεινώ
 σαι σε. ἢ ἐστὶν αὐτῆς αἰχμάλωτος καὶ ὑποτι
 ταγήσῃ. οἱ Ἀποκαίας ἐξῆσαι τὰς ἰσχυρῶ
 κας κεφαλὰς τῆς ἀσπίδος σου. τίρας κατωχῶ
 νον τὰ ποσφῆσαι σου) ἐπὶ αὐτῶν διετηγ
 μέσῃ. ἢ Τίρας ἀπετηγμένη ἰσχυρῶ τῆς πόδας. ἢ
 τὸ τραυβασιλεύου ὑπὸ τῶν μαρτυροῦ αὐ
 τῶν ἰσχυρῶ κατεταρῆται. ἢ εὐστορία σου
 καπαύσει. ἢ ἐπὶ λευτερίᾳ χρῆσῆ βλάψῃ
 μεταμαρτυροῦμένη. ἢ εἶλε) ὁ κῆρος τῆ μα
 κσαλαγήσῃ. ἰσχυρῶς τῆ αἰσῆ ἀλήθειᾳ. ἢ
 αἰματι σουτῆ ἰσχυροῦ. ἰσχυροῦ.

19
 τῆ ἀγιότητά μου. ἐν ἰσχυρῶ ἐν τῆ Ἄ
 πλοτῆ. ἰσχυρῶ εἰς ἀποκαίας τῆ ἀπλοτῆ. ἢ
 σῆλαιον ἰσχυρῶ. ἰσχυρῶ κατεταρῆται ἐν τῆ
 πῆσιν τῶν ἀνδρῶν. ἢ ἰσχυρῶ τῆ ἰσχυρῶ
 σῆλαιον μου. ἰσχυρῶ ἐπὶ ἰσχυρῶ ἐπὶ τῆ σῆλαιον ἢ με
 νῆ. ἢ ἐστὶν ἰσχυρῶ ἢ ἰσχυρῶ πόλις Δαβιδ.
 ἢ Ἀνατολῆ μὲν ἐλαμῆται ἐπὶ σοὶ. σὺ διαπο
 ροῦ ἐστὶν δεδομῆται. ἢ χρεματιστῆς ἰσχυρῶ
 ἀπογυμῆς. αὐτῆ ταπεινῶ τῶ ἀπλοτῆ
 τραχῆ σου. προσποῦσα ἐπελεῖσθ λατρεία
 μετὰ τῆ κινεῖσας τῆ ἐν Βασιλείᾳ Δυσιασ
 ρῆ μου. ἀμῆν.

Ὀμοῦ τάλαντα Ἀνατολῆ, ὅμοῦ ἐστὶν ἐκ τῆ
 ἰσχυρῶ ἰσχυροῦ. διότι σὲ βλέπω κατω
 κατευμένη ἢ προδομένη ἐκ τῆς λατινῆς ἀ
 στυδοῦτος. ὦ ἰσχυρῶ ἀποκαίας τότε μῆ. τότε
 ταπεινώσθ. ὅταν βασιλεῖς τῶν Σαλα
 τῶ ἀπλοτῆσιν ἐκκαρῆσονται εἰς ὄμμα.
 καὶ οὗτοι ἐπὶ γυναικί ἐπὶ τῆ γῆσῃ. οἱ ἀποκα
 ἰσχυρῶ ἐλαμῆσαι τὰς ἀπλοτῆς σου. οἱ
 αὐτῆσιν μετὰβληθῆσονται εἰς ποσῆς ἀ
 πλοτῆς ἢ πῆσιν τῆς καρδίας σου. οἱ ἀπλοτῆ
 ρῆ μου.

Β 2

20
 ¶ και ἄρξῃς σε μεταλλαγῆσαι εἰς κρείται, ἢ
 μετανοῶν ἀλοήτως ὡς λοιμωδὸς λύκος, ὁ χα-
 λινὸς δασμῖα τῆς ὀδοῦτας, ἢ ἐν κρηῷ, καὶ
 χαλκῷ συντεφθῆσονται ἀσιαγοῖς σε. κρείτος
 σκληρὸ σίδηρον διαβῆσεται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηριῶν σε, ἢ τὸ χάλκος τὸ ἀσπίδιόν σου κατα-
 τῶν ὀδοῦτων· ἔχθρα ἐν τῇ γενέσει τελευτή-
 σεται ἡ δοξα σου.

Ἰσραὴλ ἑπτακεφαλός, Βαβυλωνίως πέγγος,
 τὸ αἰῶνι ἐν ἐκδικήσει σε, καὶ καταπόσει σε.
 οὐκ ἀνδρῶν ἴκωσιν τὸν κρηῶν, ἢ ἐπαρῶμε-
 σον τὰς ἐπιτοπῶδας, ἢ βλάβης τὸ πᾶν φα-
 νεύμενος ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμνησον γὼν ἐπὶ
 δουραμῶντι, ἢ κρημῶντι, διότι ἡ δοξα τοῦ
 αἰῶνι ἐκ τῶν ἐπιτοπῶν εἰς τὸν κόσμον
 φανερωθήσεται. γίνω κρη, γίνω καταπόσι ἕως
 θανάτου, ἢ ἔξαι τὸν κρηῶν τῆς αἰῶνι ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

¶ Ὡ γινώσκ βασιλεία, ἢ ἀπειρος, ἢ ἀβυσσὸς
 ἀόρατος, ὡ μυστήρια ἀκαταπόσι· κρηῶν σε

21
 ¶ Ἄλλο Γερμανία, δότε σὺ ἐπὶ πότμον, ἐπὶ
 ἐφθῆσονται ἐπὶ Σαυμάσια. ἐφθῆσονται οὖν
 ἀλλοτῆρες ποιμένες σου κοσμοκράτου ἐξ ἐπὶ
 τῶν Κρηῶν. ὁ ἄσπερος ἐπαρῶν εἰς ἄλλοις πό-
 λεις, ἐπὶ κρημῶν ἀπὸ πλείων λογίων
 θωπιῶν. σὺ κρηῶν ἐπὶ ἀδούκας, ὁ Κρηῶν
 μέλας ἰδιοῦσαι, ἢ ἐπὶ σὺ παραδύναμι
 ἀπολυθήσονται σοὶ οἱ κρημῶν, οἱ ἰσθμὸν
 σὺ ἴσονται καταπόσι. ὁ Γερμανία! ἔσε σὺ
 κρηῶν ἡγμῶν ἀδούκας, ἀλλὰ ἴσονται, ὅτι
 εἰς υἱὸς σε ἐν τῷ αἰῶνι ἀφῆρας, καὶ σὺ ἐπὶ
 κρημῶν ἢ ἀναβλήσονται ἐπὶ κρημῶν ἡγ-
 μῶν, ἢ γίνονται κρημῶν τῶν κρημῶν, συ-
 νηγοῦν ἢ ἐν τῷ ἀλλαγῶν σου κρη. ἀλλο-
 τῆς, ἢ κρημῶν ἵσονται κρημῶν τῶν κρημ-
 ῶν ἀφῆρας· ἢ ἔξαι τῆς ἀφῆρας διὰ τὸ φα-
 νερωθήσεται. ἔμνη.

Καὶ σὺ κρηῶν, φησὶ ὁ ἄγγελος τῶν ἐπι-
 τοπῶν, ἢ κρημῶν ἀπὸ μουσ τῶν ἐπι-
 τοπῶν λογίων, ἢ κρηῶν ἐν τῇ κρηῶν αἰῶ-
 νι ἐπὶ ἀφῆρας. καὶ ἴσονται τῶν ἀκαταπόσι
 σε, ἢ ἀλλοτῆς σε ἐφθῆσονται ἡγεμῶν σου.

22
 ¶ Λομαί σε παιδεῦσαι. καὶ ἰσονται, ἀλλ' ἔμνη ἰ-
 τοπῶν σε ἐπὶ τῆς δοξῆς μου, δότε ἔχω συμ-
 παθεῖν ἕως σὺ. δῶσον ἐν τοῖς ἀγγέλους μου
 ἰσονται ἢ λαμπαῖς σε ἴσονται ἐπὶ αἰῶνι μου φέγγου-
 σα, ἢ ἴσονται τὸν ἴσον ἀλλοτῆρας. δότε σὺ προ-
 σιμῶν μετ' ὑπομονῆς τὸν ἐχθρὸν μου, ἢ ἀν-
 ἰκουῦντες ἐπὶ ἀγαθῇ ἀλήθῃ, ἀλλ' ἐπὶ σίδηρ. ἢ
 ἐγὼ εἰμι ὁ κρημῶν σε, ἢ σὺ ἐπὶ ἢ ἀγαπητή
 μου, ἢ κρημῶν μου· καὶ σὺ μέλητα ἐν κρηῶν τὸ
 κρηῶν μου.

¶ Καὶ ἴδὸν ἴσονται Κρηῶν Σαυμάσια
 ἰσονται μέγας. ἰσονται κρηῶν ἐν Σαυμάσια,
 ἢ κρηῶν ἐπὶ γῆν ἰσονται κρηῶν, ἀπὸ ὑποκρη-
 μῶν. ἢ ἴδὸν ἴσονται ὁ κρηῶν ἐξ Ἀλαβῆρας, ὁ δὲ
 ἐκ τῶν Παρῶν. ὁ ἴσονται ἐξ Ἰακώβου, ἢ ὁ ἴσονται
 ἐν Σαυμάσια. ἢ ἴδὸν ἴσονται ἰσονται ἐπι-
 τοπῶν ἀφῆρας, ἴσονται ἐπὶ τῶν ἐπι-
 τοπῶν Κρηῶν, ἢ ἴδὸν ἐν κρημῶν Βερίφορ ἰσονται
 ἐπιτοπῶν κρημῶν κρημῶν, κρηῶν ἰσονται κρη-
 μῶν, ἢ ἴσονται κρημῶν κρηῶν. Γερμανία!
 καὶ καὶ ἰσονται κρημῶν κρηῶν τῶν ἐπι-
 τοπῶν τῶν τῶν κρηῶν Κρηῶν, ἢ ἐπὶ κρη-
 μῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

23
 ¶ καὶ τὸ δῶσον κρημῶν σε, ἢ ἐπὶ κρημῶν
 κρηῶν διὰ τῶν κρηῶν μου. ἐγὼ κρηῶν ὁ ἴσονται,
 ἢ τὸ Ὡ. ἀμνη.

Ἐξαι ἴσονται τῶν κρηῶν. ἢ ὁ ἴσονται
 σε ἴσονται ἀδούκας, σὺ κρημῶν σοὶ οἱ ἴσονται
 κρηῶν, δι' ὅ δὲ κρημῶν τῶν τῶν Θεῶ ἀλλοτῆρας,
 ἢ ἰσονται ἴσονται τῶν κρηῶν σε τῶν ἀφῆρας, ἢ
 κρηῶν, σὺ κρηῶν ἴσονται ἢ κρημῶν. ἢ κρηῶν
 σε ἴσονται ἀγαθῶν, ὁ ἴσονται σε ἀλλοτῆρας,
 ἢ ἐπὶ ἰσονται ἢ Σαυμάσια, ἢ ἢ Ἀφῆρας κρη-
 μῶν ἐπὶ τῶν κρημῶν σε τῶν κρηῶν. ἢ κρηῶν
 κρημῶν, ἢ κρημῶν, δότε σὺ ἀλλοτῆρας ἐν
 κρημῶν ἰσονται κρηῶν. ἢ βλάβης τῶν ἀλλο-
 τῆρας αἰῶνις τεταραμῶν, καὶ σὺ κρηῶν πη-
 λῶν, καὶ μετὰ σὺ φάλα τῶν ἴσονται ἐν τῇ
 Κρηῶν, ἴσονται ἐπὶ ἢ ἰσονται κρηῶν. ἀμνη.

¶ Ὡ κρηῶν! καὶ ἀφῆρας! κρηῶν ἀλλο-
 τῆρας κρηῶν! ἀλλοτῆρας κρηῶν κρημῶν
 κρηῶν ἐπὶ Θεῶ ἢ ἀφῆρας, δότε σὺ κρη-
 μῶν.

24
 νίαν νίαν, νίαν Φριπτιν ἔχουσαν. ἢ ἰδὲ
 κίτατο καταφθεῖται τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοῦ τρέποντος τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μων τῶν ἰγμίων, τὸν ἀσπλαγχνῶν
 τὸν ἰπερσάτην τὸν ἐχθρὸν τῆ αὐ-
 θεαπὴν γένος. ἢ ἰδὲ λίθος τρέγμος ἀποδο-
 δοκισμασμένος ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νίπῃ, καταβαλεῖ, συντρί-
 βει, καταφθεῖται, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 εἰς ὡς προπέτης φεύγειν ἔσθρατος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζή-
 ται ἀπὸ τῶν βαβαίων βοδίων, συλλήματος
 τῶν διοικήσεων, πύτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούβητος, καὶ σαλαπιφίας τῆ
 ζῆνι παραδίδωσι ζῆτον ἀνυγερόθρησι, τεργεῖται
 μντοι ἐνδρας εἰς ζῆμιαν τῆ πολυμυῖας πο-
 λεμάχῃ ἢ ἀγυαλα ἢ αὐτὸς γήσται αἰτίας
 τῆ καυῆ, ὅμως ἐν ἐπὶ ἀθεράπυτου. σῆρται
 ἀπὸ τῆς περιεργίας ὁ νίος τροπαιχίης, ἢ με-
 τὰ ἐπιθελαι πανεργίας μαντιοῦται, ἢτοι τεργεῖ
 ἐπὶ γυμνασίῃ καλῇ τῆς Πυλαίας, ἢν μετα-
 τῶν ἄλλων γῆσι θεοῦ δεικνύται, ἢ ἀπὸ
 αὐτῆν εἰς τὸν θεῖον ἢ περιβαῖται τὸν αὐ-

25
 ἄλλον πρὶν αὐτῶν ἀφίμαση. ἐγείρεται ὁ
 κρείφεται εἰς τὴν πατρίδα. ἀλλ' ἂν ἴμαλ, ἰδου-
 ρὸς ἀπαν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς τις σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετόμαζε. ἢ ἰδὲ δὲν
 πάντων αἱ δόξαι τῆ δουχῆ, Αἰοταρία, αὐτῶν
 Ἄλλος Κύριος ἄλλος Μακρίων ὁ τῶν Ρω-
 τῶν Μονάρχῃ τῶν ἀποτῶν τοῦτον νικητῆς, ἢ
 ἱερέμαχος γήσται, ὑποτάττει βαρβαροῖς πλα-
 σίνοι τὰ σῶμα, ἔσεται τόσος ἢ ἐπαρχίας ἀε-
 μασί πτομτος, καταταλεῖ Φοβερὸν τὸν Βασι-
 λεον, ἢ ἀναγλυθὸν εἰς τὸν σύμμακα κόσμῳ
 αἰσὶ γήσται νίος Φριπτιν ἱμπίον. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἐλεύθερος αὐτὸς γήσται ἢ προσεῖ
 ἀντεγίσιος τῆ ἀποδεδῶθαι ἴσται τὸ ἐσῆμα, καὶ
 τῆς ἰδίας αὐτῆ φίλος δόδοι ἐπὶ σῆπτον τῆ
 ἱερίους κατατροπιδόντος, χαίρει ἐν ἰσῆν ὁ
 Μονάρχῃ. ἀλλ' ὅμως μολις πλεθῆται ὁ εἶς ἡ-
 λαιος αὐτῆ πτομτος ἢ ἱγναταλίαν τὸν Βα-
 σιλεον, εἰς βίαι ἀπαιλοῖ ἱμπίον. γῆν ἔσεται
 ἰσῆσται εἰς τὸν θεῖον, ἢ ληροῦται τὸν ἴσται
 τῶν Π. οὐ. βρωγὸν τὸν Βασιλεον, τῶν ἴσται
 σῆν, ἀλλ' ἴσται ἰσῆν εἰς ἴδίας δόδοι

26
 ἄλλον ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεον, δουχίης Κύ-
 ριος εἰς πλίον βιάζεται τὰ κακῶ του. δὲν
 γυκαίει ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἔξωσι τῆν
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα ἐκαῖ ἐπὶ δος, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχῆ, ὑπόδειξί τῶν τρεῖτον Πέτρον εἰς τῆν Κο-
 ρυῖαν. ὁ τέτατος πύτρον ἀρχεται τὰς δόξας
 ποίει. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν ἴσται ἰσῆν μέλλει
 ἀπλωσι τὸ τῆ ἱερίους κακῶν ὁμοίως, ἢ τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν ἀφαισίει τῆν δύναμιν. ἔσεται ἀ-
 νεφανῶς ἀβαλαγμῶ τῆς Δ. αὐτῆς τὸν Μπά-
 βαρον ἐκροτὸν ἱμπίον, ἔσται τῆ θεῖον δε-
 σμῆς Ἀρχιερεῖς, ἢ πλίον τῶν τρεῖτον κατεβί-
 ζων τῆ θεῖον, δώσει τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδῆματα, ὅπως ἐπὶ αὐτῆσ τῆν κατὰ
 τῆ Θεῖ τῆς πύτρον ἢ ἐπὶ αὐτῆσ ἀδύτησι. Γα-
 λλα τεταπεινωμένη. Ἀλῆσῃ ἢ παύτρον ἀπο-
 λῆται τῆν κέρων. ὅμως ἢ ἔσεται τῆ Αὐγῆτος
 ἀποσῆσται εἰς εὐχρητῆ, ἢ ἀποσῆσται. νῶν, νῶν,
 δαιμῆσται. ἢ γὰρ κακῶ σῆπτος φροσῆται ἢ
 πῆ τῆσ ἀποκαταστάσεως βίβηται ἔσται, ἐπὶ
 δευθῆσται ὁ υἱὸς αὐτῆ ἀσφαλῆ εἰς τῆν Δε-
 σποταίαν. ἀφ' ἢ ἢ ἀποδοξίαι ἀλλογῆσται, ἢ ἢ
 ἀποδοξῆσται καταστῆσται ἢ τῆς ἀφαιλοῦται

27
 ἄλλος ἰπερβῆται ἰσῆσται. ὁ ἐν αὐτῆ ἰσῆσται
 δὲν φόβος προσῆται αὐτῶν ποίσει, ἢ ἀπο-
 τῆ καταπύοντος αὐτῆ κούβη τῆ προδῆμῳ ἰ-
 μερῆ. ἢ γῆσται ἀποφείρεται. ἢ τῆ ἱσῆσται
 δόντος δύσπεται ἀνακαίμτος ἰσῆ τῆ θεῖον,
 εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ὀδυνηρὸν θάνατον βιαδῆσται,
 τῶ ὑπὸ αὐτῆ ἀφῆσται πῆν τῆ ζῆσ τῆν αὐ-
 βήσται.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
 Πῆσται Φωτῆς Ἀγγέλι τῆ Φυλάκωντ
 τῆν δευτέρα πῆσται τῆν κόσμῳ, λεγῆσται ὅσως
 ὑπὸ ἀνθεῖται, ἀνάβλησον, ἀνάβλησον πρὸς Ἀε-
 πτον, ἢ ἢ πῆσται τὰ μέγας Βασιλεον ἀνακαίμτος
 κατὰ τῆ δὲ τῆν ἱσῆσται δόγματος. ἔσεται αὐ-
 τῶν καταφροσῆσται, ἢ γῆσται ἐχθρῶν θε-
 ρμῆσται. συνδύσται νόμος κακῶ, ἢ πῆν κα-
 κῶν ἀνακαίμτος. καὶ ἰδὲ τῆσ τῆς μεθῆσται
 ἐχθρῶν Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆσται
 ἀναδῆσται τῆσ εὐχῆ. ἔσται λέγει ὁ Ἀγγέλιος
 Κιρῆν. καὶ ἰδὲ ὁ νίος μεθῆσται Βασιλεῖν
 γῆσται ταχῆς ἰσῆσται εἰς ἴσται τῆν

ναίκες, καὶ ἰδὲ σχεδὸν ἔτος ζήσοις ἢ καταδύ-
 μαζει αὐτὴν, δίδει αὐτῷ ἰδοθῆ τὰ παιδεύσαι
 τὴν ἀκραντὴν ἔξουσίαν, καὶ ἰδὲ ἰβίαζε τὰς συν-
 δίκας, καὶ μετὰ τῶν παραδορῶν τυραννικῶν ἐ-
 πιχειροῦσα τὸ τὰ ἔτιμν κτήμα. ἀλλ' ὁ Γαλ-
 λικὸς βασιλεὺς ἐπέστησε τὸν βασιλεὺς ἀγχι ἡμῶν
 εἰς τὸ μακεδόνου, καὶ ἡμῶν ὡς ἀπαλαγχα θυ-
 ματα, καὶ λυκοὶ λιμώτοντες ἐπὶ τὰ ὑπὸ
 τὰ ὄρη ἀφίσταται τὴν ζωὴν, καὶ φανήσονται ἰγ-
 καταλειμένα τὰ ἐπιχειρήματα ἡμῶν, συμ-
 βῆτε μάλον ὁ ἀλλοίωσι τοῦ ὀμοῦ βασιλεῶς
 γίνεσθαι, τὰ μεγαλὴν Καρῶν τῶν βαφικῶν
 Στιφάνου ἐκείσθαι, ἀλλ' ὁμοί, οὐδὲν παρὰ
 δεγμῶν, εἰς τὸ γ' ἔτος τελειῶσιν ἐν τῇ ζωῇ
 καὶ τὸ βασίλειον αὐτῶν, καὶ τὰ ἔφη ἰδιωμοῦ-
 ζοντο εἰς τίσασα μέρη, καὶ ἰδὲ πρῶτα ἐβί-
 αζοντο ἐν τῇ πατρὶδι, ὅθεν ἐβίβασε τὴν οὐ-
 κινῆσθαι, καὶ ἰδὲ φωνὴ λέγουσα, ὁ προγενεὶς
 Ἀόρεια ὑπέρχε εὐτυχῆ. καὶ ἐστὶν ὁμοίως ἕως
 τῆς ἑβδόμης ἡμερῶν, ὅθεν ἡμῶν ἀποστομῶ-
 ντας τὰς λακὰς ἐν ἀφίσταται αὐτοῦσας, ὁ-
 μῶν ἄς τὸν νεοκράσαντο τῶν αὐτῶν αἰ δὲ αὐτῶν
 ἀλλοίωσι ἀδυνατοῦσιν ἐν μεγαλοτέρῳ ἔτος

Ζωμῆσθαι τὴν ἔξουσίαν ἐν, καταφρονησάσθαι τὰς
 συνδίκας, καὶ ἀπερῆσθαι τὰ ἐπιτάγματα
 ἐν, καὶ τελευτῶσαν τὴν διαδοχὴν σου εἰς μορ-
 φῶν ἀκούσαι υἱὸν ἀδελφοῦ ὅσας λέγει ὁ τῷ
 Κλεῖτῳ Ἀφελῶ τῆ Ἀφείρα. ὁ λύχους ἐν ἀφείρ-
 φήσεται, ἢ λαματῶν ἐν ἀποβδῆσθαι, καὶ
 μετῆς ἐν σπῶν. διότι ἰσθαλεύθης ἀπὸ τῷ προ-
 τείου ἔθου, καὶ ὁ ἔχων τὰς ἐπὶ ἀφείρας ἐν χει-
 ρὶ, ἐν αὐτῷ ἐκείσθαι αἰ τίπτα, καὶ βαλῆσαι
 εἰς τὴν γῆν, καὶ συστρέβασαι καὶ δῶκε πῖνακα,
 καὶ πῆλσον τοῦτο, διότι ἀποκομιδῆς, ὡς περὶ με-
 μεδυσμένη ἀπὸ τῷ γυλικῶν τῷ λιμῶντος πο-
 τησί, τῆς ὑπερφάνης πότης, καὶ ὁμοίως ἰσθα-
 μοιχαλῆς γέγονας. σὺ νομίζεις ὅτι εἰς ἔθους ἴ-
 σθαι σπῶν, ἀλλ' ὁμοίως ἔξουσιαν, καὶ νομομοσι-
 μῶσιν ἀποκομιδῆς, εἰ παρὰ τῆς κορυφῆς αἰ σπο-
 τήσθαι, καὶ τὸν τῶν ἐθῶν ἐκείσθαι, ἐν ἔξουσιαν
 τῷ παρὰ τῆς ἰσθαλείας ἐν, εἰς ὅν ἀφίσταται
 ἐν κατωφύχοντο ἐν, ἐν τῷ ἀφίσταται ἐν κατὰ
 τῶν ἑβδόμης ἡμερῶν τῆς πάσης ἔξουσιαν τῷ ἀ-
 φείρ. ἐν τῇ ἐπὶ ἰσθαλείας τῆς ἰσθαλείας ἐν, ἐν
 τῷ ἀφίσταται ἐν τῷ ἀφίσταται, ἐν τῷ ἀφίσταται
 ἐν τῷ ἀφίσταται, ἐν τῷ ἀφίσταται, ἐν τῷ ἀφίσταται

ἄσθαι λέγει, ὅτι ἡ διαδοχὴ γυνὴ σπειδὴ ἀπο-
 κεινοῦσθαι τῆς τῶν προγόνων ὑπερῶν καὶ τὴν πατρί-
 διν καταλιπαροῦσθαι κατὰ τὴν. καὶ ἰδὲ
 εὐτυχῆ, προσφίτων ταῦτα τὰ λόγια, ὁ γύναι
 δυστυχῆ, τῆρας παρὰ ψῆσθαι, καὶ βλαστὴ ἀ-
 περῆσθαι. ἀλλ' ὁμοίως ἀλλ' ὁμοίως
 ἀλλ' ὁμοίως φανήσεται ἡ διαδοχὴ
 γυνὴ. Ἀφείρα σὺ ἐν τοσαύταις συμφοραῖς νομίζεις
 ὁμοίως, ὡς ὑπέρχε εὐδαιμονία, ἐν ἀφείρας
 μακαρίων, καὶ ἐν ἰσθαλείας ἀφείρας. ἰδὲ ὁ ἀφεί-
 ρας αὐτοῦσας ἐν παιδείᾳ, ἡ τὴν κλάσθαι ἀφείρ-
 ῶσθαι, καὶ ὑπέκρινον ὁ κόσμος καταλήθαι τῶν
 προγόνων ἐν, οἷσθαι ὡς ἡλεοὶ ἀφείρας, ἐν δι-
 μῶσιν προβάτων ἐνδεδυμένοι κατασκῶσθαι τῶν
 νόσθαι, καὶ ἐλάμβανον τὰ τὰ ἔτιμν, ἡτῶσθαι
 τυραννικῶν τῶν ἄλλων τὰ ἀγαθῶν, ὑπὸ τὸ πρῶ-
 βλημα τῆς ἀφείρας, οἷσθαι ἐπικαίον
 τῶν θεῶν ὑπὸ τὸν ἄθος τῆς ἐλαβελας, ἀδικῶν, ἰσ-
 χῶν, τῶν νεμῶν παραβῆσθαι ὑπὸ τὴν εἰδείν τῆς
 οἰκονομῶσθαι, καὶ ἰδὲ τάλαιπῶρος ἐστὶν καὶ
 ἀφείρας ὁ οἰκος σὺν ἔθους, καὶ ἐν ὀφείας με-
 γάλῃ, ἐν τῷ ἀφείρας τὸ εἰλογησῶσθαι ὅσθαι αὐτῶν
 ἡτῶσθαι ἐν οἰκῶν. Κλεῖτῳ. ὁ ἀφείρας Ἀφείρα

ΑΛΛΑ ΛΑΛΩΝ Ζ.

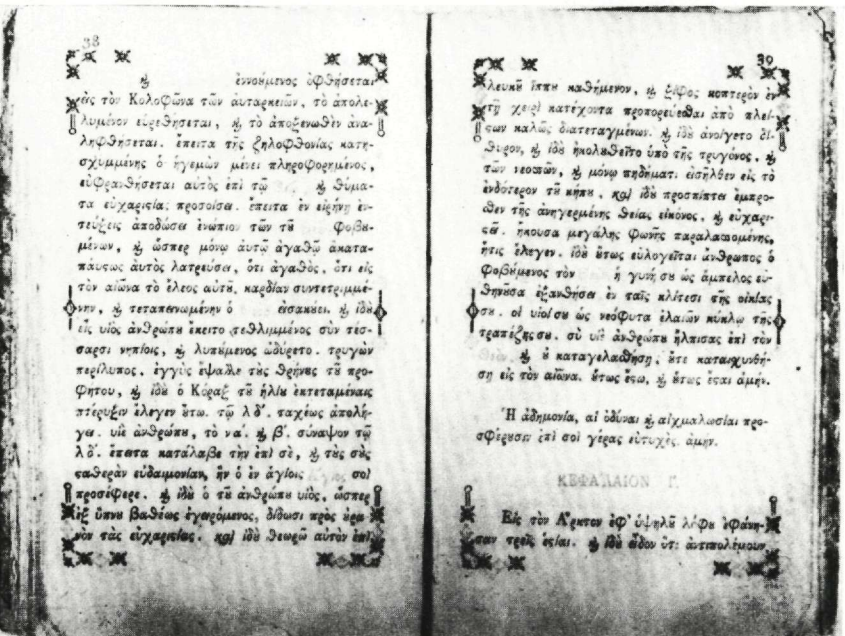
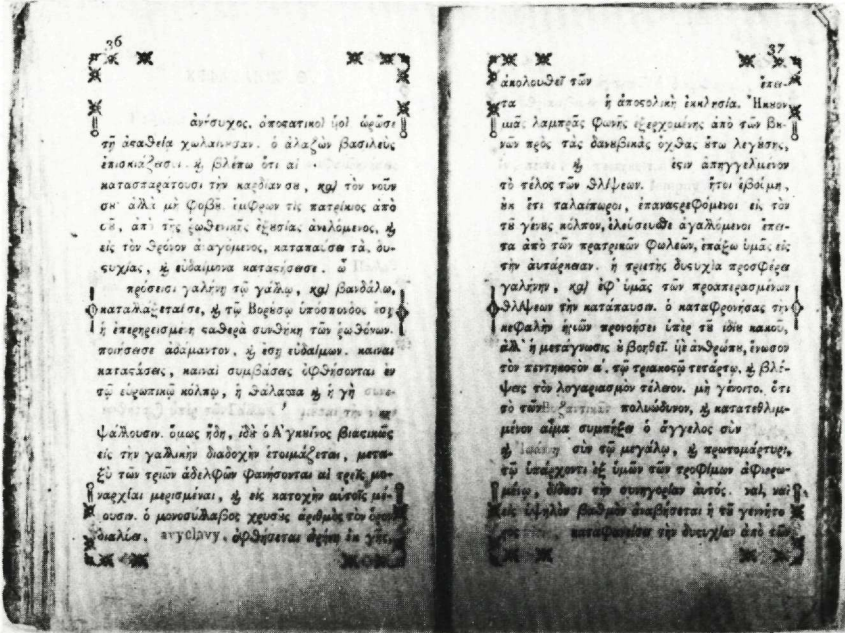
Ἐβλεπα πρὸς ἄφείρας, καθὼς ἐπρόσχεθαι,
 καὶ ἰδὲ νῆφθαι ἐν πολλῶν διαφανῶν χρωμάτων, καὶ
 ἰδὲ ὑπὸ τὰ νῆφθαι εἰς τετραπόδες τῶν εἰσθε τῶν
 ἡτῶσθαι ἐκπελωμένη, καὶ αὐτὴ ἰσθαλείας ὑ-
 πὸ τῶν διαφανῶν νεφρικῶν χρωμάτων, καὶ ἰδὲ ὁ
 τῶν εἰσθε ἄσθαι περὶ αὐτῶν, καὶ πρόσθαι γυναι-
 κῶσθαι εὐτυχῆ, καὶ κεφαλῶν γυναικῶσθαι εὐτοκῶν,
 καὶ ἰδὲ φωνῆ ἀφείρας ἐλεγεν, υἱὸν ἀδελφοῦ,
 ὑπάγει λάβε τὴν σκεπῆν, καὶ ἀποκεφαλῶσθαι τῶν
 ἡτῶσθαι μέρη τῆς Ἀφείρας, καὶ ἡτῶσθαι τὸ γέ-
 νος τὸ καλύψαι τὴν ἀδινῶν αὐτῆς ἡτῶσθαι κλαί-
 σθαι πικρόσθαι, καὶ ἰδὲ αὐτῶν μακαρίων τὴν ζωὴν τῷ
 Παγῶν. καὶ ἰδὲ μοι ἀπερῆσθαι ἀφείρας, διὰ τὸ
 δοῦλε τοῦ Θεοῦ ἐπιθῆσθαι μὴ ἰσθαλείας ἢ
 Ἀφείρας ἐν τῷ πνευμάτῳ ἀφείρας. καὶ ἰδὲ εἰς
 σπῶν, ὡς περὶ σπῶν ἐν ἡμέρας ποικίλῃσθαι ἐν
 μοι ἔλεγεν, υἱὸν ἀδελφοῦ, λάβε ταῦτα ἐπὶ
 σπῶν, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν Σαλαμῶν, ἐπῶσθαι
 αὐτῶν ἀπὸ μῶσθαι ἀφείρας ἐν τῆρας, καὶ βλάψαι
 ἐν Ἀφείρας ἀφείρας. καὶ ἰδὲ ἐλάμβανον τὴν
 σπῶν, καὶ ἰσθαλείας αὐτῶν, καὶ ἰδὲ ἀφείρας

12
 σα την εκτη εκατονταδα, η ερηνα του αειθ.
 μιων, η εδωσανε τον αειθμιον. η
 σδον παπικει της οφθαλμης τ.
 ος τις ηεπασε την κορυαν απο της
 κεφαλ., η ελαβεν ει αυτη βιαως το ση.
 πρου. η κατεδρασε το τ. Βασιλειον.
 η εγενε εχθρατης τελιος. η κληρονομος της
 Διγατρως. εκειδαν τον τ.
 αειθμιον, η σδον την εκατονταδα την
 παρνομον εναλαγη της Αστριας, η Ετερεας.
 η ιδη τρεις τανκοι Αλιερας, κατενιν οφαι.
 ρειας, η ιδη της Ετερεας, αι δυναμεις αφαι.
 ζονται, απο τη ιδιου φαρμακων των προχισμων.
 η ιδη νεανικος Βασιλευς Ίμφρος, η Ισχυρος,
 η σδον αυτον την βασιλια εν τη Ιβδωμη ολο.
 κληρη εκατονταδι, με τα των τεσσαροκων αει.
 θμιω, συνδρακα τελειν εις Κελιας. η ιδου
 βλιτω οτι ο βασιλευς γινεται παραβιατης των
 νομων, καταφρονητης των συνδμων, η αδε.
 των τας ομολογιας, γινεται αυτεθως μετα.
 εν των κραντων, γινεται αυτεθως μετα.
 λικοςατικας, η φρονητης ος το ετερον κτημα.
 επειτα εν τοις εκλετοις ψηφως, καθαπερ

39
 πιστατος διασπτης, η ως αυτεθως γινος.
 αυτεθωι δαλλει τη γεματικη Ιαπεριου. τ.
 δουρη Παβρω εγγυρησε το διδμα. σπει.
 δον οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, η
 π.ηθ θυμη εκ Γερμανιας. α.η. ο.
 δουρητι τι μελα γενιδα; η καταβαλες αι.
 σον, επτε τη χειροισι εις τη νικη, η περ.
 σασ την Ελ. η καταδρασεις την
 η καταπραυσι των Φβρον, η τριμων, η τα
 μαιωτικα μιση των αγυαλα η απο.
 των αποτηματων η χαρην ηχ. η δευτε.
 ρος η γηη το τη σαματικη οικητρον δωρεσι.
 ται τη Λαρω, ο τριτακος τριθης.
 απελουεται, αλλα μετα ταυτα δυνας
 φαηται της Αουκριας, η γκαμριας, η δευτε.
 ρος η γηη, βαρως αποκαθινειστη η
 αυτη συρεβαση αυτης κηρας, κατη γυ.
 μιτος ο αειθμιον απο τη θυμη, ο με.
 λων τειλοποις, αντιελος αυθω.
 ης πτωσις αυτης εθρος, η αιχμηλατος,
 ο δουρης γαυλος, κατανοσα το Βαλεος τη.
 αυτησι γινωσις, η το σαματικη γινος.
 αυτησι τη η αυτη κρατακτηρα. αυτη

14
 της Βασιλευς γενικως το Βασιλειον αποτοιμω.
 η τα τεταρτηκωι ετη. ακικωι ηκικωι, η βει.
 ρος δουρης, μετα των γενιτων αυτη κα.
 ταβασιων απο τη Φρον, ηθωκοι αυη γη.
 ται, οτι τριτη γηη νεανς μελα Βασιλειαις,
 ο προκαταγγελλωι. Ιθνος Γερμανικωι,
 Βαδαλοι αουτοτοι. και, και. εχπακτημιους
 ιμα. ο. ο. και, η ο Αλιετωρ η κρατη εν τη
 ειθισμη φη. αυτηρικαι λεγιωνες μελωι τα
 προτηρ συστατος Φαηροται ιδ.δεν τη βα.
 λιη τελος εις τα σιμερα ετερου εν τη Γερμα.
 νικω αυτη. α.η. η τωστω αυτηρηγης η συμ.
 μεταθρηκ μνη τη παρανοσα τοις εχθροι, ο.
 λεστη, ο προεκατης βασιλευς Φοβιται της
 τη ετερου δουρη, η ινυχως κατη τας τας
 διακινωι αυτητος. ομως μετα το περτηκοτον
 αλλαμβανη της χαλιω αυτη ισχυροτερη
 τη προτηρ βαθια αυτη βασιλευς τη
 εθωρικη αταραξια, η αυτη αυτηρου. ο αι.
 δυνας της τειποης. η αυτη συμφορα, δε.
 γαλακη Αηερια δουρης αυτης. ο ασημε.
 βασιλευς ζει τη τον προτον αποθανατισα το
 αυτη ονομα, ηη μη η μνημη αυτη ελλη.

35
 αυτη τοι την ατραπον, η αυτη η.
 σαι προς τα τη Ρηου μνη αυτης παροτεινη.
 ο κριστατος ηγεμων των αυτηρικων
 αθωσος εν τη αυτη, η εθωικαι τελειος
 ερησιας εν αυτη αυτη αυτη. αποκαλυ.
 πτησι οι πορηι της σφραγιας, η εν
 τη μετα ταυτα μεταμορφωσα αι αυτηρικαι
 ποληται παροτεινεται εν μωδω κερθαιον.
 ηη, αυτη με προσφιλης βλιτωσι προσκα.
 λεσημη παιθιμος. δεζαζεται η βασιλιος ν.
 η επιφανεστας αυθωικαις
 Φιλιας, η των εθωικων αυθωικων αυ.
 θης μνη γινεται. ταυτη εν τη κληρω αειθμι.
 της χειρος αυθωικος ο χειρος προγεφυ, αν.
 τοσι σφραγια. η αυθωικη κοπηται. αυθω.
 υθων σε βλετω. αλλα αυτηρικαι αυθωικαις
 η αυθωικη το αυθωικη βασιλιον εν αυτη.
 η λεγα νεανς τα αυθωικη αυθωικη αυθω.
 σαι εις τον αυθωικη αυθωικη, η αυθωικη. ταυ.
 ταυτη με βλιτω.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρά ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερὰ παραχῆ. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρῖξε δεινῶς, ὡσπερ ἤχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαγευμένου Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρεῖσι τὸν ὅμοιον προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηκостὸν ἀριθμόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφόμενη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένην προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἑνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονία θεωρῶ ἑμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφρονημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγέ μοι ὄλεθρον ποιῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κοιλαλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσαι τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαινε ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξῆμσε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτενεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμὰς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Ἥλιου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπράς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἠρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εἰλικρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συνηγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἄλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.